

 DSP V0125	
11 JULI 2013	
Afdeling C3A	Ovb

de Rechtspraak

Rechtbank Den Haag

00002222

AANTEKENEN

Burgemeester en wethouders van Gouda
 tav J.A. van Dalsum
 Postbus 1086
 2800 BB Gouda

Bestuursrecht

bezoekadres
 Prins Clauslaan 60
 2595 AJ Den Haag

correspondentieadres
 Postbus 20302
 2500 EH Den Haag

t (070) 3813131
 f (070) 3813360
www.rechtspraak.nl
 Bankrekeningnummer
 56.99.90.580

datum	10 juli 2013
onderdeel	Team administratie 1 - Nzb
contactpersoon	mevr S. Sheoraj
doorkiesnummer	070-3813700
ons kenmerk	zaaknummer SGR 13 / 2359 WABOA V189
uw kenmerk	803909 Kleiweg 27-31
bijlage(n)	
faxnummer afdeling	070-3812802
onderwerp	het verzoek van P.M. Kompeer te Gouda

Bij beantwoording de datum en
 ons kenmerk vermelden. Wilt u
 slechts één zaak in uw brief
 behandelen.

Geachte heer/mevrouw,

Over het verzoek om een voorlopige voorziening met zaaknummer SGR 13 / 2359 WABOA V189 deel ik u mee dat de voorzieningenrechter uitspraak heeft gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een LJN-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Als u een rechtsmiddel kunt instellen tegen deze uitspraak, dan is dat onder de uitspraak vermeld.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Bestuursrecht
zaaknummer: AWB 13/2359

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 10 juli 2013 in de zaak tussen

P.M. Kompeer, wonende te Gouda, eiser
(gemachtigde: mr. L.M.A. Schrieder van Stichting Achmea Rechtsbijstand, gevestigd te Tilburg),

tegen

het college van burgemeester en wethouders van Gouda, verweerder,
(gemachtigden: mr. R. Oosterhuis en drs. ing. S. Hokken).

Als derde-partijen hebben aan het geding deelgenomen: **Green Retailhouse BV**, gevestigd te Alphen aan den Rijn, en **Bouwinvest Dutch Institutional Retail Fund NV**, gevestigd te Amsterdam, belanghebbenden,
(gemachtigde: mr. C.J.R. van Binsbergen, advocaat te Alphen aan den Rijn).

Procesverloop

Bij besluit van 23 september 2011 heeft verweerder met gebruikmaking van de uitgebreide voorbereidingsprocedure aan Green Retailhouse BV een omgevingsvergunning verleend voor het oprichten van een nieuwe winkelruimte (vestiging van Hennes & Mauritz) aan de Kleiweg 27-31 (hierna: het onderhavige perceel) te Gouda.

Bij uitspraak van 23 december 2011 (zaaknummers AWB 11/8430 en AWB 11/8458) heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank het verzoek van eiser om een voorlopige voorziening te treffen afgewezen.

De rechtbank heeft bij uitspraak van 14 maart 2012 het tegen het besluit van 23 september 2011 door eiser ingestelde beroep (zaaknummers AWB 11/8431 en AWB 11/8459) ongegrond verklaard.

Het daartegen door P.J. Veldhuijzen van Zanten en M.A.J. Veldhuijzen van Zanten, beiden wonende te Gouda, ingestelde hoger beroep heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) bij uitspraak van 27 december 2012 gegrond verklaard; de uitspraak van de rechtbank van 14 maart 2012 vernietigd; het bij de rechtbank ingestelde beroep alsnog gegrond verklaard en verweerders besluit van 23 september 2011 vernietigd.

Naar aanleiding van de uitspraak van de Afdeling van 27 december 2012 heeft verweerder op 12 februari 2013 een nieuw besluit (het bestreden besluit) genomen en de hierboven vermelde omgevingsvergunning opnieuw verleend.

Tegen het besluit van 12 februari 2013 heeft eiser beroep ingesteld.

Bij brief van 24 april 2013 hebben Green Retailhouse BV en Bouwinvest Dutch Institutional Retail Fund NV kenbaar gemaakt als derdebelanghebbenden aan het geding deel te willen

nemen. Bij brief van 10 juni 2013 is namens derdebelanghebbenden een nadere reactie op het beroep van eiser ingezonden.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

Het beroep is op 28 juni 2013 ter zitting behandeld. Eiser is ter zitting in persoon verschenen, vergezeld van zijn echtgenote. Verweerder was ter zitting vertegenwoordigd door zijn gemachtigden. Belanghebbenden hebben zich laten vertegenwoordigen door hun gemachtigde.

Overwegingen

1. Blijkens de stukken heeft Green Retailhouse BV (hierna: vergunninghoudster) op 8 december 2010 een aanvraag voor een omgevingsvergunning ingediend voor het oprichten van een nieuwe winkelruimte (vestiging van Hennes & Mauritz) aan de Kleiweg 27 – 31 te Gouda. Bij besluit van 23 september 2011 heeft verweerder met gebruikmaking van de uitgebreide voorbereidingsprocedure de gevraagde omgevingsvergunning aan vergunninghoudster verleend.
2. Bij uitspraak van 14 maart 2012 in de zaken AWB 11/8431 en AWB 11/8459, voor zover van belang, heeft de rechtbank het beroep van eiser tegen het besluit van 23 september 2011 ongegrond verklaard. In die uitspraak heeft de rechtbank onder meer overwogen dat in de omgevingsvergunning de eis is opgenomen dat tien parkeerplaatsen in het openbare gebied de Slapperdel, die als gevolg van de realisering van het bouwplan vervallen, op het aangrenzende perceel worden gecompenseerd. Verder heeft de rechtbank daarbij overwogen dat voldoende aannemelijk is geworden dat vergunninghoudster aan de voorwaarde inzake de tien openbare parkeerplaatsen kan voldoen. Voor het onverhoopte geval dat met de beoogde verhuurder van de tien parkeerplaatsen, ImmoSelekt op het naburig perceel Kleiweg 33, geen overeenstemming mocht worden bereikt over het ter beschikking stellen van de parkeerplaatsen, heeft vergunninghoudster nog een alternatieve locatie op grond die in eigen beheer is vlak bij het project op het oog. Hiermee kan naar het oordeel van de rechtbank worden voldaan aan de voorwaarde in de vergunning.
3. De rechtbank stelt vast dat eiser geen hoger beroep bij de Afdeling heeft ingesteld tegen de uitspraak van de rechtbank van 14 maart 2012 en derhalve in die uitspraak heeft berust. Alleen door mevrouw P.J. Veldhuijzen van Zanten en de heer M.A.J. Veldhuijzen van Zanten is daartegen hoger beroep bij de Afdeling ingesteld.
4. De Afdeling heeft de uitspraak van de rechtbank van 14 maart 2012 vernietigd; het bij de rechtbank ingestelde beroep alsnog gegrond verklaard en verweerders besluit van 23 september 2011 vernietigd. Naar de Afdeling stelt is de verplichting om de tien parkeerplaatsen te compenseren slechts vervat in een overweging van het besluit van 23 september 2011 en roept het als zodanig geen rechtsgevolgen in het leven. Voorts overweegt de Afdeling dat de omstandigheid dat het college in de omgeving nog twintig extra parkeerplaatsen zal aanleggen, nog niet betekent dat daarmee is voldaan aan de compensatie van het wegvallen van de tien parkeerplaatsen. Het is immers nog onzeker of de extra parkeerplaatsen daadwerkelijk gerealiseerd zullen worden en bovendien is niet zeker dat deze dan specifiek ter compensatie van de tien te compenseren parkeerplaatsen worden gerealiseerd.

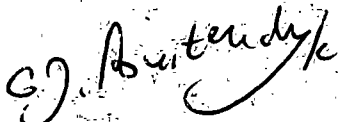
5. In het thans ter toetsing voorliggende besluit, voor zover hier van belang, heeft verweerder - naast de andere in de omgevingsvergunning genoemde voorwaarden - het nadere voorschrift verbonden dat de tien openbare parkeerplaatsen die ten gevolge van het bouwplan in het gebied Slapperdel verdwijnen in de omgeving gecompenseerd dienen te worden.
6. Eiser voert aan dat het thans bestreden besluit onvoldoende tegemoet komt aan de uitspraak van de Afdeling van 27 december 2012. In zijn ogen is het bestreden besluit genomen in strijd met het zorgvuldigheids-, het motiverings- en het rechtszekerheidsbeginsel. Verweerder heeft nu weliswaar een gewijzigd voorschrift opgenomen ten aanzien van het parkeren maar vergeet daarbij dat de rechtszekerheid gebiedt dat het voorschrift voldoende concreet dient te worden omschreven, zodat vergunninghoudster – maar ook derdebelanghebbenden – weten waar zij aan toe zijn. Genoemd voorschrift voldoet daar niet aan. Onvoldoende is gewaarborgd dat de tien openbare parkeerplaatsen die door het bouwplan verdwijnen ook daadwerkelijk worden gecompenseerd. Het in de omgevingsvergunning van 13 februari 2013 opgenomen voorschrift is volgens eiser niet afdwingbaar en daarmee feitelijk een wassen neus.
7. Naar verweerder heeft gesteld zijn de tien vervallen parkeerplaatsen inmiddels gecompenseerd op de Herpstraat. De Herpstraat is heringericht. Het aantal parkeerplaatsen is uitgebreid van 5 naar 16 parkeerplaatsen. De parkeerplaatsen op de Herpstraat liggen op circa 100 meter van de vervallen parkeerplaatsen.
8. Volgens verweerder is hij met het voorschrift in de omgevingsvergunning van 12 februari 2013 volledig tegemoetgekomen aan eiser. Verweerder wijst er in dit verband op dat de bewonersgroep “Respecteer Slapperdel” waar eiser deel van uit maakt, met haar reactie van 7 oktober 2012 heeft ingestemd met de compensatie van de tien parkeerplaatsen op de Herpstraat. Op geen enkele wijze blijkt dat eiser niet heeft ingestemd met de compensatie van de parkeerplaatsen op de Herpstraat. In het advies van de bewonersgroep staat immers dat het advies wordt uitgebracht namens alle direct aanwonenden van de Slapperdel. Anders dan eiser is verweerder de mening toegedaan dat het in de omgevingsvergunning opgenomen voorschrift afdwingbaar is. Uit het voorschrift blijkt dat er tien parkeerplaatsen in de omgeving van de Slapperdel gecompenseerd dienen te worden. Er is geen periode opgenomen zodat de tien parkeerplaatsen in de omgeving van de Slapperdel dus blijvend gecompenseerd moeten blijven worden, aldus verweerder. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling leidt verweerder af dat een te bewandelen afstand van circa 150 meter tussen de geplande nieuwe parkeerplaats(en) en het bouwplan acceptabel is.
9. De rechtbank overweegt als volgt. Nu eiser in de uitspraak van de rechtbank van 14 maart 2012 heeft berust, het bij het besluit van 12 februari 2013 gewijzigde voorschrift ten opzichte van die in het besluit van 23 september 2011 naar het oordeel van de rechtbank voor eiser geen nadelige verandering inhoudt en er evenmin gewijzigde omstandigheden zijn, is de rechtbank van oordeel dat vanuit een oogpunt van doelmatig gebruik van rechtsmiddelen en de rechtszekerheid van vergunninghoudster inhoudelijke bespreking van de beroepsgrond van eiser niet aan de orde kan zijn. Deze beroepsgrond kan dan ook niet leiden tot vernietiging van het besluit van 12 februari 2013. Het beroep van eiser dient, gelet op het bovenstaande, niet-ontvankelijk te worden verklaard. De rechtbank vindt steun voor dit oordeel in de vaste jurisprudentie van de Afdeling, zie bijvoorbeeld de uitspraken van de Afdeling van 5 september 2007, LJN: BB2936 en 13 oktober 2010, LJN: BO0230.

10. Het beroep is niet-ontvankelijk.
11. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Deze uitspraak is gedaan door mr. I.A.M. Kroft, rechter, in aanwezigheid van G.J. Buitendijk, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 10 juli 2013.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op: 10 JUL 2013

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.